

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobkyně: **Ing. J. K.**

proti

žalovanému: **Městský úřad Uherský Ostroh, odbor stavebního úřadu**
sídlem Zámecká 24, Uherský Ostroh

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, spočívajícím ve vydání úkonu – souhlasného závazného stanoviska ze dne 18. 5. 2016, zn. 1560/2016 k návrhu na stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 31. 1. 2018, ve znění doplňujícího procesního podání ze dne 21. 5. 2018, se žalobkyně domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaného správního orgánu, spočívajícího ve vydání souhlasného závazného stanoviska ze dne 18. 5. 2016, zn. 1560/2016 k návrhu na stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh, k dobývání výhradního ložiska štěrkopísku Moravský Písek – Uherský Ostroh.
2. Předchozí žalobou ze dne 3. 9. 2017 se žalobkyně domáhala přezkumu zákonnosti předmětného souhlasného závazného stanoviska v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu (ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“). Uvedený typ předchozí žaloby vyplýval jak z žaloby samotné, tak rovněž z jejího posouzení provedeném v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2017, č. j. Na 282/2017 – 18. Věc byla Krajským soudem v Brně vedena pod sp. zn. 30 A 248/2017, přičemž Krajský soud v Brně usnesením ze dne 3. 1. 2018, č. j. 30 A 248/2017 – 29 žalobu odmítl.
3. Procesním podáním datovaným dne 31. 1. 2018, doručeným soudu dne 7. 2. 2018, se žalobkyně opětovně domáhala, aby krajský soud zrušil předmětné závazné stanovisko žalovaného. Žalobkyni bylo Krajským soudem v Brně přípisem ze dne 13. 2. 2018, č. j. 30 A 248/2017 – 43, sděleno, že ve věci přezkumu předmětného závazného stanoviska, vedeného u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 30 A 248/2017 bylo vydáno usnesení č. j. 30 A 248/2017 – 29 ze dne 3. 1. 2018, jímž byla žaloba odmítnuta. Žalobkyně byla poučena, že soud proto dále již o předmětné žalobě nemůže znovu meritorně rozhodovat. Z uvedených důvodů bylo podání žalobkyně ze dne 31. 1. 2018 posouzeno jako nové podání a jelikož nebylo zřejmé, zda a pokud ano, o jaký návrh na zahájení nového řízení

se jedná, soud věc zapsal do rejstříku Na pod sp. zn. 30 Na 3/2018. Poté soud žalobkyni usnesením ze dne 23. 4. 2018, č. j. 30 Na 3/2018 – 17, vyzval, aby svoje procesní podání ze dne 31. 1. 2018 doplnila o sdělení, zda jí míní mj. zahájit opětovně další řízení ve věci přezkumu předmětného závazného stanoviska žalovaného. Doplňujícím procesním podáním došlým soudu dne 24. 5. 2018 žalobkyně objasnila, že shora citovaným procesním podáním ze dne 31. 1. 2018 míní mj. opětovně zahájit řízení před Krajským soudem v Brně, v jehož rámci by došlo k přezkumu zákonnosti souhlasného stanoviska žalovaného, nově žalobou na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného správního orgánu, přičemž uvedený nezákonný zásah žalobkyně spatřuje ve vydání předmětného závazného stanoviska žalovaným a žalobkyně navrhl, aby soud postupem ve smyslu ust. § 87 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) určil, že závazné stanovisko žalovaného bylo nezákonným zásahem a aby soud žalovanému přikázal obnovit stav před zásahem. Po vyjasnění žalobního návrhu byla věc zapsána do rejstříku A a je vedena pod sp. zn. 30 A 87/2018.

4. Meritornímu projednání žaloby však brání následující skutečnosti.
5. Podle ust. § 82 s.ř.s. platí, že každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu, nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
6. Podle ust. § 83 s.ř.s. je žalovaným správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah; jde-li o zásah ozbrojených sil, veřejného ozbrojeného sboru, ozbrojeného bezpečnostního sboru nebo jiného obdobného sboru, který není správním orgánem, anebo příslušníka takového sboru, je žalovaným správní orgán, který takový sbor řídí nebo jemuž je takový sbor podřízen, a u obecní policie obec.
7. Podle ust. § 84 odst. 1 s.ř.s. platí, že žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo.
8. Podle ust. § 85 s.ř.s. platí, že žaloba je nepřijatelná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.
9. Pro aktivní legitimaci v řízení o žalobě ve smyslu ust. § 82 s.ř.s. postačuje skutkově podložené tvrzení, že zásah správního orgánu se negativně projevil v právní sféře žalobce (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, sp. zn. 6 A 25/2002). Aktivní žalobní legitimace je dána tehdy, pokud s ohledem na tvrzení žalobce není možné zjevně a jednoznačně konstatovat, že k zásahu do jeho právní sféry nemohlo dojít. Pro posouzení aktivní legitimace žalobce jakožto podmínky řízení je v řízení o ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu důležité tvrzení přímého zkrácení práv žalobce. Z předmětného závazného stanoviska žalovaného a předchozího rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 27. 4. 2016, č. j. KUZL 29117/2016, vyplývá, že závazné stanovisko bylo vydáno postupem podle ust. § 149 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „s.ř.“), a to poté, co bylo posledně citovaným úkonem Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, zrušeno předchozí závazné stanovisko žalovaného ze dne 8. 3. 2016, č. j. 568/2016 a věc byla

vrácena žalovanému k dalšímu projednání; důvodem zrušení původního závazného stanoviska žalovaného bylo zjištění nadřízeného správního orgánu, že stanovisko trpí závažným právními vadami pro nepřezkoumatelnost odůvodnění (Krajský úřad Zlínského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu rozhodoval ve zkráceném přezkumném řízení postupem podle ust. § 149 odst. 5 s.ř.).

10. Prvním důvodem, pro který nelze žalobu meritorně projednat, je skutečnost, že toto souhlasné závazné stanovisko není zjevně způsobilé přímo zkrátit konkrétní subjektivní práva žalobkyně. Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2011, č. j. 2 As 75/2009 – 113, publ. ve Sb. NSS 2434/2011 je soudní přezkum obsahu závazného stanoviska vydaného postupem podle ust. § 149 správního řádu, v souladu s čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod umožněn až v rámci konečného rozhodnutí podle ust. § 75 odst. 2 s.ř.s. Předmětné závazné stanovisko nelze samostatně napadnout žalobou proti rozhodnutí správního orgánu, neboť tímto stanoviskem nebylo samo o sobě založeno, změněno, zrušeno či závazně určeno právo nebo povinnost. Stejně tak nelze samostatně napadnout závazné stanovisko žalobou na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného správního orgánu. Přezkum citovaného závazného stanoviska je možný až v rámci přezkumu konečného rozhodnutí. Z ust. § 85 s.ř.s. přitom vyplývá, že žaloba je nepřípustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky. Jelikož existují jiné právní prostředky ochrany ve formě žaloby proti konečnému rozhodnutí je žaloba ve smyslu ust. § 85 nepřípustná a soud je povinen ji postupem ve smyslu ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. odmítnout, neboť podle tohoto ustanovení platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný.
11. Dalším důvodem pro nemožnost soudu žalobu meritorně projednat, je skutečnost, že žaloba byla podána opožděně.
12. Podle ust. § 84 odst. 1 s.ř.s. platí, že žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo.
13. Podle ust. § 84 odst. 2 s.ř.s. platí, že zmeškání lhůty nelze prominout.
14. Soudu je z úřední činnosti známo (z obsahu soudního spisu vedeného Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 30 A 21/2018 totožné žalobkyně proti žalovanému Krajskému úřadu Zlínského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu), že se žalobkyně dozvěděla o tvrzeném nezákonném zásahu nejpozději dne 8. 9. 2017, neboť proti němu zcela konkrétně brojila obsáhlým podáním ze dne 8. 9. 2017, doplněným podáním ze dne 10. 9. 2017, adresovaným Ministerstvu pro místní rozvoj. Z uvedeného důvodu došlo ke zcela zjevnému překročení tzv. subjektivní lhůty pro podání žaloby, upravené v citovaném ustanovení § 84 odst. 1 s.ř.s., přičemž ve smyslu ust. § 84 odst. 2 s.ř.s. platí, že zmeškání lhůty nelze prominout. Dalším důvodem pro odmítnutí žaloby je tedy její opožděnost, přičemž na základě zjištěného stavu je soud povinen žalobu odmítnout postupem ve smyslu ust. § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s., podle něhož platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.
15. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže žaloba byla odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. 5. 2018

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu